

OWCZAREK KAUKASKI

(Kavkazskaia Ovtcharka)

Pochodzenie: Związek Radziecki

Data publikacji oryginalnego wzorca: 13.10.2010

Użytkowość: Pies stróżujący

Klasyfikacja FCI: Grupa 2 - Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Seksja 2.2 - Molosy typu górskiego.
Nie podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Owczarek kaukaski uważany jest za potomka dawnych psów z Kaukazu. Występuje on na rozległym obszarze od gór Kaukazu po stepy południowej Rosji. Rozwój tej rasy odbywał się nie tylko w drodze selekcji naturalnej, ale i poprzez celową pracę hodowlaną ludów, zamieszkujących region Kaukazu. Tradycyjnie owczarki kaukaskie wykorzystywane były do stróżowania i pilnowania obejść, stad bydła i owiec przed drapieżnikami. Pierwsze wzmianki o dużych psach w typie molosa, towarzyszących armii władcy Armenii, Tigrana II, pochodzą w I wieku p.n.e.

Nowoczesną pracę hodowlaną rozpoczęta w latach 20-tych zeszłego wieku w ówczesnym Związku Radzieckim. Selekcja nakierowana była na siłę fizyczną, pewność siebie, odwagę, dobry słuch i wzrok oraz sierść, dającą ochronę przed każdą niepogodą. Wymienione cechy, w połączeniu z odpornością, pozwalają owczarkowi kaukaskiemu na przeżycie w najtrudniejszych nawet warunkach klimatycznych.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Owczarek kaukaski jest psem harmonijnie zbudowanym, silnym, o mocnym kośćcu i umięśnieniu, w formacie trochę prostokątnym. Dymorfizm płciowy jest silnie wyrażony: pies jest zdecydowanie samczy, ma wyraźnie zaznaczony kłęb i większą głowę, niż suka. Ponadto psy są większe, bardziej masywne, a często i krótsze od suk. Psy o dłuższym włosie mają wyraźnie widoczną kryzę.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia przekracza wysokość w kłębie o 3-8 %. Długość nóg przednich stanowi 50-52 % wysokości w kłębie. Stosunek długości czaszki do długości kufy jak 3 : 2.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Pies pewny siebie, opanowany, nieustraszony i niezależny. Jest oddany właścicielowi i doskonale pełni obowiązki stróża.

GŁOWA:

Mózgoczaszka: Głowa duża, masywna i szeroka w partii policzkowej; oglądana z góry ma kształt klina o szerokiej podstawie.

Czaszka: Masywna, szeroka, czoło niemal płaskie, z wyraźną, ale niegłęboką bruzdą. Łuki nadoczodołowe wyrażone, ale nie wystające. Guz potyliczny niewidoczny.

Stop: Zauważalny, ale niezbyt mocno zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos: Czarny, duży, z prawidłowo wykształconymi nozdrzami, nie wystaje przed krawędź kufy. U psów jednolicie umaszczonych i łaciatych nos czarny jest pożądanym, ale nie obowiązkowym; nie może być jednak genetycznie błękitny ani czekoladowy.

Kufa: Szeroka i głęboka, stopniowo zwężająca się ku nosowi, dobrze wypełniona pod oczami. Szczęki i podbródek mocne. Grzbiet nosa szeroki, linie profilu równoległe.

Wargi: Grube, przylegające, dobrze pigmentowane.

Uzębienie: Zęby zdrowe, białe, mocne, siekacze ustawione blisko siebie i w jednej linii. Zgryz nożycowy lub cęgowy, uzębienie kompletne. Siekacze albo kły złamane lub wybite, o ile nie zmienia to zgryzu, nie mają wpływu na ocenę, podobnie jak brak P1.

Policzki: Dobrze rozwinięte, co podkreśla jeszcze mocne umięśnienie.

Oczy: Średniej wielkości, owalne, osadzone nie zanadto głęboko, ale szeroko i skośnie. Barwa w różnych odcieniach brązu, od ciemnej do orzechowej. Powieki czarne, suche i dobrze przylegające. Wyraz poważny, badawczy i czujny.

Uszy: Średniej wielkości, trójkątne, wiszące, osadzone wysoko i szeroko, wewnętrzną krawędzią dokładnie przylegające do policzków. W kraju pochodzenia uszy są tradycyjnie cięte, co nie ma znaczenia przy ocenie.

SZYJA:

Średniej długości, mocna, nisko osadzona, na przekroju zaokrąglona. Zaznaczona grzywa, wyraźna zwłaszcza u samców.

TUŁÓW:

Dobrze rozwinięty we wszystkich wymiarach, szeroki, dobrze umięśniony i wyważony.

Kłęb: Wyraźny, średniej długości. Wysokość w kłębie nieznacznie większa od wysokości w zadzie.

Grzbiet: Prosty, szeroki i mocny.

Lędźwie: Krótkie, szerokie, lekko wysklepione.

Zad: Średniej długości, szeroki, zaokrąglony, lekko opadający ku nasadzie ogona.

Klatka piersiowa: Długa, szeroka, dobrze ożebrowana, na całej długości głęboka, na przekroju szeroka i owalna. Żebra dobrze wysklepione, żebra rzekome długie. Przedpiersie zaznaczone.

Linia dolna i brzuch: Brzuch stopniowo wznosi się ku tyłowi.

OGON:

Wysoko osadzony, szablasty lub zakręcony. W spoczynku zwisa, sięgając stawu skokowego. Gdy pies jest pobudzony, ogon może wznosić się powyżej grzbietu.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Wygląd ogólny: Dobrze umięśnione. Oglądane z przodu proste, równoległe i dość szeroko rozstawione.

Łopatka: Mocno umięśniona, dobrze przylegająca do tułowia, średniej długości, nachylona względem ramienia, z którym tworzy kąt około 100°.

Ramię: Mocne, umięśnione, dobrze przylegające do tułowia.

Łokcie: Ustawione w równoległych wobec siebie płaszczyznach, nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz.

Przedramię: Proste, masywne, średniej długości, dobrze umięśnione, na przekroju okrągłe.

Śródrezcze: Krótkie, masywne, oglądane z boku i z przodu niemal proste.

Łapa: Duża, okrągła, dobrze wysklepiona i zwarta.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: Oglądane z tyłu proste, ustawione równoległe i umiarkowanie szeroko. Stawy kolanowe i skokowe, oglądane z boku, dostatecznie kątowne. Kończyny nie są zbyt daleko odstawione do tyłu.

Udo: Szerokie, dobrze umięśnione, średniej długości.

Kolano: Dostatecznie kątowne.

Podudzie: Szerokie, dobrze umięśnione, średniej długości.

Staw skokowy: Szeroki, suchy, dostatecznie kątowny. Stawy nie są wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz.

Śródstopie: Niedługie, masywne, oglądane z boku i z przodu niemal proste.

Łapa: Duża, okrągła, dobrze wysklepiona i zwarta.

CHODY:

Swobodne, elastyczne, niespieszne, z dobrym napędem kończyn tylnych. Ruch skoordynowany, wszystkie stawy stabilne, kłąb i zad na tej samej wysokości, a linia grzbietu pozostaje względnie stabilna. Typowym ruchem jest kłus.

SKÓRA:

Gruba, dostatecznie elastyczna, bez fałd czy zmarszczek.

SZATA:

Sierść: Prosta, gruba, odstająca, z dobrym podszerstkiem; długość włosa okrywowego i podszerstka nie mniejsza, jak 5 cm. Na głowie i przednich nogach włos krótszy i bardzo gęsty. Ogon porośnięty gęstym włosem. Dłuższa sierść na uszach, kryza na szyi i portki na tylnych stronach ud.

Maść: Dowolna jednolita lub łaciata, z wyjątkiem czarnej jednolitej czy też połączonej z innymi kolorami, rozjaśnionej czarnej, genetycznie błękitnej lub czekoladowej.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie: Psy: pożądana 72-75 cm; minimalna 68 cm;
Suki: pożądana 67-70 cm; minimalna 64 cm.

Większy wzrost dopuszczalny, o ile zachowana jest harmonia budowy.

Waga: Psy: co najmniej 50 kg;
Suki: co najmniej 45 kg.

WADY:

Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznawane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność zwierzęcia.

WADY DUŻE:

- Budowa zbyt lekka lub zbyt ciężka.
- Brak pewności siebie.
- Zachwianie dymorfizmu płciowego.
- Głowa mała w stosunku do tułowia, lekka, wąska, długa, z gruba ciosana, jabłkowata.
- Wyraźny stop.
- Kufa: szpiczasta, grzbiet nosa wypukły lub wklęsły.
- Zęby małe, szeroko rozstawione, siekacze nie w jednej linii, braki zębowe (z wyjątkiem braków P1).
- Słabo wykształcone kości policzkowe.

- Oczy duże, wypukłe, bardzo jasne, widoczna trzecia powieka, luźne powieki.
- Uszy duże, cienkie, zbyt nisko osadzone.
- Grzbiet zapadnięty lub wysklepiony, lędźwie zapadnięte lub wygarbione, zad wyższy od kłębu.
- Tułów kwadratowy, wyraźnie beczkowaty, zbyt długi, wąski, wysokie nogi, klatka piersiowa bardzo krótka, płytka lub płaska, zad krótki lub spadzisty.
- Szczątkowy ogon.
- Słaby kościec, mięśnie i więzadła stawów.
- Nieprawidłowe kątownie.
- Ramię wykrzywione.
- Nieharmonijny ruch.
- Brak odpowiedniego napędu z kończyn tylnych.
- Sierść bardzo miękka, kędzierzawa, bez podszerstka; bardzo krótki włos okrywowy.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy i zaburzenia zachowania.
- Wszelkie odchylenia od prawidłowego zgrzyzu.
- Braki zębów innych niż M3 lub P1.
- Entropion.
- Oczy porcelanowe, ciemno niebieskie, zielonkawe lub różnobarwne.
- Ogon cięty.
- Stały inochód, niemożność oceny ruchu.
- Barwa czarna w jakichkolwiek połączeniach, także w postaci siodła (poza maską).
- Maść genetycznie błękitna we wszelkich kombinacjach i odcieniach.
- Szarobłękitna barwa nosa, warg i powiek.
- Maść genetycznie czekoladowa we wszelkich kombinacjach i odcieniach.
- Genetycznie czekoladowa barwa nosa, warg i powiek.
- Maść czarna-, czekoladowa- i błękitna podpalana.
- Wielkość poniżej wzorcowego minimum.
- Znaczne odchylenia od typu płci u samców.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.

Wersja polska - marzec 2011